

РУКАВИЧКА

Українська народна казка

Київ «Веселка» 1985

Ішов дід лісом, а за ним бігла собачка, та й загубив дід рукавичку. От біжить мишка, улізла в ту рукавичку та й каже: «Тут я буду жити!»

Коли це жаба плигає та й питає:
— А хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка. А ти хто?
— Жабка-скрекотушка. Пусти й мене!
— Іди!

От уже їх двоє. Коли біжить зайчик, прибіг до рукавички та й питає:

— А хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скре-
котушка. А ти хто?

— А я зайчик-побігайчик. Пустить
і мене!

— Іди!

От уже їх троє. Коли це біжить ли-
сичка — та до рукавички:

— А хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скре-
котушка та зайчик-побігайчик. А ти хто?

— А я лисичка-сестричка. Пустить і мене!

— Та йди!

Ото вже їх четверо сидить. Аж суне вовчик та й собі до рукавички, питається:

— А хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик та лисичка-сестричка. А ти хто?

— Та я вовчик-братик. Пустить і мене.

— Та вже йди!

Уліз і той,— уже їх п'ятеро. Де не взявся,— біжить кабан:

— Хро-хро-хро! А хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-се-

стричка та вовчик-братик. А ти хто?

— Хро-хро-хро! А я кабан-іклан. Пустить і мене!

— Оце лихо! Хто не набреде — та все в рукавичку! Куди ж ти тут улізеш?

— Та вже влізу,— пустить!

— Та що вже з тобою робити,— йди!
Уліз і той. Уже їх шестеро, уже так
їм тісно, що й нікуди. Коли це тріщать
кущі, вилазить ведмідь — та й собі до
рукавички, реве й питається:

— А хто, хто в цій рукавичці?
— Мишка-шкряботушка, жабка-скре-
котушка, зайчик-побігайчик, лисичка-се-
стричка, вовчик-братик та кабан-іклан.
А ти хто?

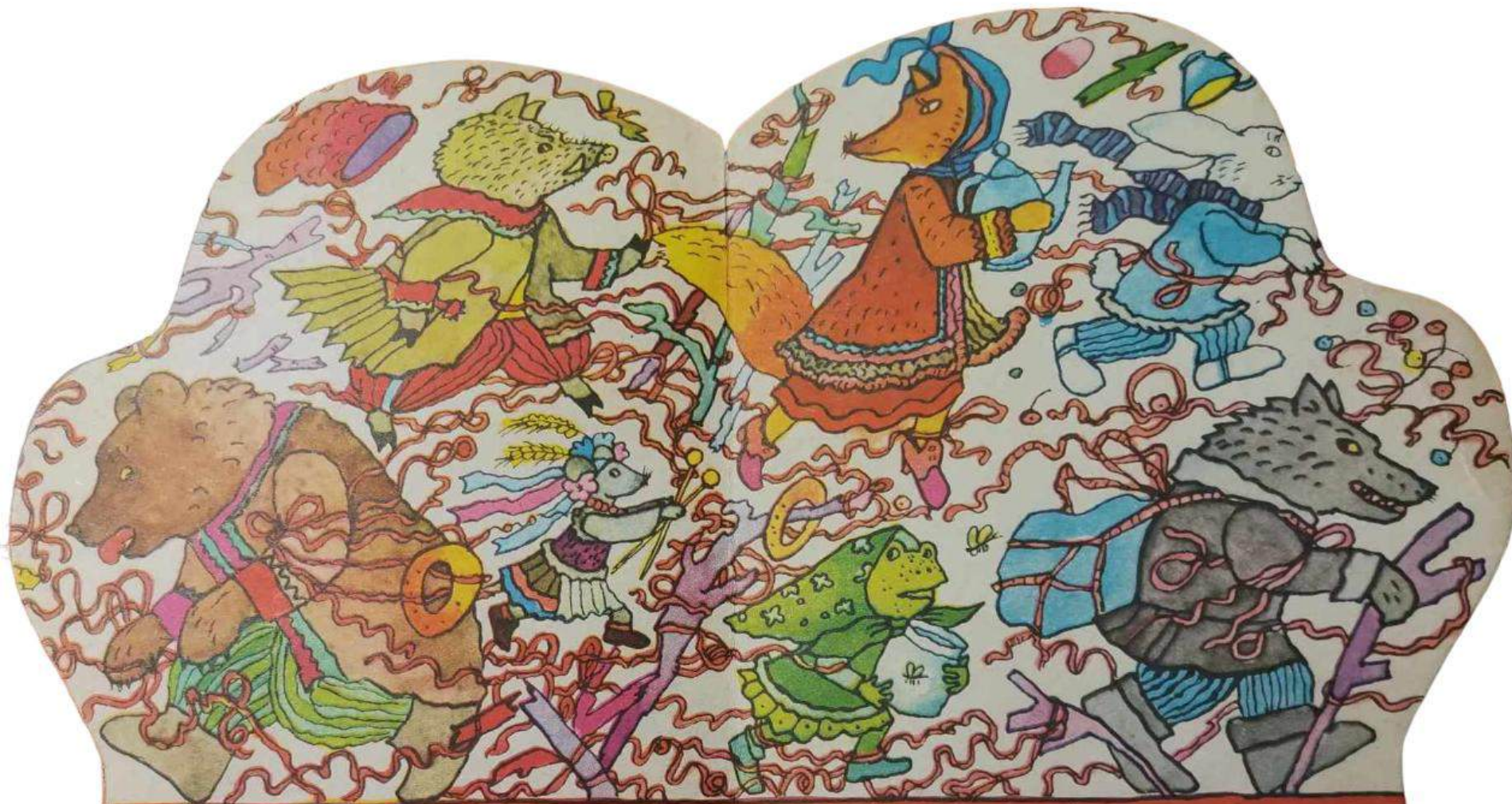
— Гу-гу-гу! Як вас багато! А я вед-
мідь-набрід. Пустіть і мене!

— Куди ми тебе пустимо, коли й так
тісно?

— Та якось будемо.

— Та вже йди, тільки скраєчку!
Уліз і ведмідь,— семеро стало. Та так
же тісно, що рукавичка ось-ось розір-
веться.

Коли це дід оглядівся,— нема рукавички. Він тоді назад — шукати її, а собачка попереду побігла. Бігла, бігла, бачить — лежить рукавичка і ворухиться. Собачка тоді: «Гав-гав-гав!»

Вони як злякаються, як вирвуться з рукавички,— так усі і порозбігалися лісом.

Прийшов дід та й забрав рукавичку.

Художник Ольга Михайлівна Касьяненко

РУКАВИЧКА

Украинская народная сказка. (На украинском языке)

Для дошкольного возраста

Художник Ольга Михайловна Касьяненко

Киев «Всеселка»

Редактор О. П. Бандура. Художній редактор О. З. Артюшенко.
Технічний редактор В. І. Самборук. Коректор В. О. Букша. Н.
Підписано до друку з готових діапозитивів 03.12.84. Фо-
мат 70×90/32. Папір офсетний. Гарнітура журнальна рублен.
Друк офсетний. Умовн. друк арк. 1,17. Обл.-вид. арк. 0,91. Тира-
ж 100000 пр. Зам. 1907-4. Ціна 30 к. Ордена Дружби народів і
давництво «Веселка», 252050. Київ-50, Мельникова, 63. Підготовле-
но на замовлення Львівської книжкової фабрики «Атлас», 29001
Львів-5, Зелена, 20.